

det her er det værste, værste bureaukratiske makværk, som man overhovedet kan forestille sig. Jeg synes, der er et misforhold imellem den medieomtale, der har været af denne lov, og så det, lovforslaget konkret er.

Der er slet ikke nogen tvivl om, at vi skal have en ny diskussion på mange og umulige tidspunkter om denne her lov. Der er et stort spørgsmålstejn ved – det kan man så selvfølgelig kun glæde sig over – om der er et flertal bag denne lovgivning. Det ser ikke ud til, i hvert fald indtil nu i debatten, at der vil være et flertal.

Erhvervsministeren brugte en meget stor part af den afsluttende del af valgkampen før folketingsvalget i september måned på at meddele, at nu skulle loven væk. Vi skulle slet ikke debattere denne lov længere, og der er nok ikke nogen tvivl om, at der har været nogle CD-vælgere, som har syntes, at det var en utrolig god idé, samtidig med at der inden for alle andre partier er en stor vælgerandel, der ønsker denne lov afskaffet.

Man må sige, at det lovforslag, der nu er fremsat, ikke specielt er særlig enkelt. Det, der har været debatteret mest, også under dagens debat, er specielt det nye begreb omsætningskriterium, som vil give lige så mange problemer som den omstridte sortimentsliste. Man må kun have en omsætning på 15 mio. kr., hvis man skal holde åbent ubegrænset, det vil sige også søndag. Det har allerede medført mange, mange spørgsmål, og der er ingen tvivl om, at inden loven kommer til en videre behandling – hvis den altså gør – vil det medføre yderligere spørgsmål, som ministeren så må besvare igenem udvalget.

Man begrænser jo butikshandelens muligheder for at tjene penge. Er det virkelig regeringens politik, at man vil begrænse butikkernes mulighed for at tjene penge? Jeg forstår ikke sammenhængen mellem regeringens mange løfter om at være med til at nedbringe arbejdsløsheden og sætte omsætningen i vejret i det her samfund og så det lovforslag, vi her debatterer.

Hvad er det da for noget? Butiksindehaveren bør naturligvis selv bestemme, hvornår han eller hun ønsker at åbne eller lukke sin butik. Det er ikke statens butikker – i hvert fald ikke endnu – men private foretagender, som man naturligvis må have fuldstændig råderet over selv.

15 mio. kr.-grænsen vil der som sagt fortsat blive sat spørgsmålstejn ved, og jeg skal også nu spørge ministeren: Hvordan stiller man sig

f.eks. i sommerhusområder på sådan en rigtig god sommersøndag, hvor der er en gevaldig omsætning? Skal man nu til at begrænse dér og lukke på den sommersøndag, hvor der virkelig er mulighed for at tjene nogle gode penge, og hvor forbrugerne meget gerne vil handle?

Hvorfor i alverden er det lige 15 mio. kr.? Hvorfor er det ikke 5 mio. kr., 20 mio. kr. eller 25 mio. kr.? Hvordan har man fundet frem til det tal?

Der er blevet stillet spørgsmål om, hvorvidt et stort supermarked kan oprette en masse små selvstændige butikker.

Der er så utrolig mange krummelurer ved det her forslag, at det simpelt hen ikke er værd at have med at gøre.

Jeg synes egentlig, det er sagt utrolig godt også i en af de første bemærkninger fra Socialistisk Folkepartis ordfører, at dette lovforslag er mindst lige så bureaukratisk som den lov, der er gældende i dag. Det synes jeg er de rigtige ord til Socialdemokratiet, til Det Radikale Venstre og til Centrum-Demokraterne, som står bag dette lovforslag.

Lad os dog få afskaffet den lukkelov, lad os dog gøre det, som, hvis partierne var fritstillet, et stort flertal i Folketinget og ikke mindst vælgerbefolkningen ville gå ind for.

Bjørn Elmquist (RV):

Man må jo sige, at debatten om lukkeloven er blevet en slags flosklernes holdeplads og et sted, hvor der ikke er nogen påstand, der kan drives for vidt eller for langt ud.

Der er nogle, der mener, at butiksindehaverne ikke kan skelne mellem varens pris, og hvor meget der skal beregnes i moms eller punkt-afgifter på de pågældende varer. Vi hører også, at det forslag, der nu ligger på Folketingets bord, vil bidrage til miljøproblemer, CO₂-udslippet vil øges voldsomt. Vi hører, at små butikker bliver slået ihjel, og i samme åndedrag får vi at vide, at de store ikke kan få det, som de vil have det. Vi får at vide, at en succes vil blive straffet. Som om succes har noget med volumen at gøre, som om der ikke skulle være masser af butiksindehavere i Danmark, handlende, der ved, at det er klogt en gang imellem ikke at vakse sig for stor i omsætning, men tværtimod satse på ganske bestemte nicher, på ganske bestemte åbningstider, på et ganske bestemt klientel.

Jeg synes, der er megen underkendelse af de mennesker, som har deres daglige virke, om de så er selvstændige eller ansatte, i dette erhverv.